

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 31 ianuarie 2013 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Dublin Metropolitan District Court — Irlanda) — Denise McDonagh/Ryanair Ltd

(Cauza C-12/11) ⁽¹⁾

[Transport aerian — Regulamentul (CE) nr. 261/2004 — Noțiunea „împrejurări excepționale” — Obligația de asistență a pasagerilor în eventualitatea anulării unui zbor din cauza unor „împrejurări excepționale” — Erupție vulcanică ce a determinat închiderea spațiului aerian — Erupția vulcanului islandez Eyjafjallajökull]

(2013/C 86/02)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Dublin Metropolitan District Court

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Denise McDonagh

Pârâtă: Ryanair Ltd

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Dublin Metropolitan District Court — Interpretarea și validitatea articolelor 5 și 9 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelunge a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218) — Noțiunea „împrejurări excepționale” în sensul regulamentului — Întindere — Anularea unui zbor din cauza închiderii spațiului aerian european ca urmare a erupției vulcanului islandez Eyjafjallajökull

Dispozitivul

1. Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelunge a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 din 11 februarie 2004 trebuie interpretat în sensul că împrejurări precum închiderea unei părți a spațiului aerian european în urma erupției vulcanului Eyjafjallajökull reprezintă

„împrejurări excepționale” în sensul acestui regulament, care nu scutesc operatorii de transport aerian de obligația lor de a acorda asistență prevăzută la articolul 5 alineatul (1) litera (b) și la articolul 9 din Regulamentul nr. 261/2004.

2. Articolul 5 alineatul (1) litera (b) și articolul 9 din Regulamentul nr. 261/2004 trebuie interpretate în sensul că, în cazul anulării unui zbor din cauza unor „împrejurări excepționale” cu o durată precum cea în discuție în litigiul principal, obligația de a acorda asistență pasagerilor aeriene prevăzută de aceste dispoziții trebuie să fie îndeplinită, fără ca validitatea respectivelor dispoziții să fie afectată.

Pasagerii aeriene pot obține însă, cu titlu de despăgubire pentru nerespectarea de către operatorul de transport aerian a obligației sale de a acorda asistență prevăzută la articolul 5 alineatul (1) litera (b) și la articolul 9 din Regulamentul nr. 261/2004, numai rambursarea sumelor care, date fiind circumstanțele proprii fiecărei spețe, se dovedesc necesare, adecvate și rezonabile pentru a suplini neacordarea asistenței respectivelor pasageri de către operatorul de transport aerian, aspect care trebuie apreciat de instanța națională.

⁽¹⁾ JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 31 ianuarie 2013 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Grondwettelijk Hof — Belgia) — Belgische Petroleum Unie VZW și alții/Belgische Staat

(Cauza C-26/11) ⁽¹⁾

[Directiva 98/70/CE — Calitatea benzinei și a motorinei — Articolele 3-5 — Specificații de mediu privind combustibilii — Directiva 98/34/CE — Procedură de furnizare de informații în domeniul standardelor, al reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale — Articolele 1 și 8 — Noțiunea „reglementare tehnică” — Obligație de a comunica proiectele de reglementări tehnice — Reglementare națională prin care se impune companiilor petroliere care introduc pe piață benzină și/sau motorină să introducă de asemenea pe piață, în același an calendaristic, o anumită cantitate de biocarburanți]

(2013/C 86/03)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaf BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV, Argosoil Belgium NV

Pârât: Belgische Staat

Cu participarea: Belgian Bioethanol Association VZW, Belgian Biodiesel Board VZW

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Grondwetelijk Hof — Interpretarea articolului 4 alineatul (3) TUE, a articolului 26 alineatul (2), a articolelor 28, 34, 35 și 36 TFUE, a articolelor 3, 4 și 5 din Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului (JO L 350, p. 58, Ediție specială, 13/vol. 26, p. 3) și a articolului 8 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207) — Reglementare națională prin care se impune companiilor petroliere care introduc carburanți pe piață să pună de asemenea în consum, în decursul aceluiași an, o anumită cantitate de bioetanol, pur sau sub formă de bio-ETBE, și de esteri metilici de acizi grași (EMAG)

Dispozitivul

- Articolele 3-5 din Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009, trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, precum cea în discuție în cauza principală, care, în conformitate cu obiectivul de promovare a utilizării biocarburanților în sectorul transporturilor, fixat statelor membre prin Directiva 2003/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2003 de promovare a utilizării biocombustibililor sau a altor combustibili regenerabili pentru transport, prin Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30, și prin Directiva 2009/30, impune companiilor petroliere care introduc pe piață benzină și/sau motorină să introducă de asemenea pe piață, în același an calendaristic, în amestec cu aceste produse, o anumită cantitate de biocarburanți, atunci când această cantitate este calculată proporțional cu cantitatea totală a produselor menționate pe care o comercializează anual, iar cotele acesteia sunt conforme valorilor limită maxime stabilite prin Directiva 98/70, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/30.
- Articolul 8 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor

tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998, coroborat cu articolul 10 alineatul (1) ultima liniuță din directiva menționată trebuie interpretat în sensul că nu impune notificarea unui proiect de reglementare națională care obligă companiile petroliere care introduc pe piață benzină și/sau motorină să introducă de asemenea pe piață, în același an calendaristic, anumite cote de biocarburanți, atunci când, după notificarea în temeiul articolului 8 alineatul (1) primul paragraf, acest proiect a fost modificat pentru a ține cont de observațiile Comisiei Europene referitoare la acesta din urmă, iar proiectul astfel modificat a fost ulterior comunicat acesteia.

(¹) JO C 113, 9.4.2011.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 31 ianuarie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court — Irlanda) — H.I.D., B.A./Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

(Cauza C-175/11) (¹)

(Trimitere preliminară — Regimul de azil european comun — Cererea unui resortisant al unei țări terțe pentru obținerea statutului de refugiat — Directiva 2005/85/CE — Articolul 23 — Posibilitatea de a recurge la o procedură de soluționare prioritară a cererilor de azil — Procedură națională care aplică o procedură prioritară pentru examinarea cererilor introduse de persoane care aparțin unei anumite categorii definite pe criteriul cetățeniei sau al țării de origine — Dreptul la o cale de atac jurisdicțională efectivă — Articolul 39 din directiva menționată — Noțiunea „instanță” în sensul acestui articol)

(2013/C 86/04)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court

Părțile din procedura principală

Reclamanți: H.I.D., B.A.

Pârâți: Refugee Applications Commissioner, Refugee Appeals Tribunal, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — High Court of Ireland — Interpretarea articolelor 23 și 39 din Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime